

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1604

Vita S. Edvardi Regis, Ex Ea quam Alredius anglus, Abbas in Rhieualle, Cisterciensis Ordinis conscripsit. Obijt verò Anno restauratæ salutis 1066.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42667

VITA S. EDVARDI REGIS, EX EA
quam Alredius anglus, Abbas in Rhieualle, Ci-
sterciensis Ordinis conscripsit. Obijt verò
Anno restaurata sa-
lutis 1066.

Vide Notat.
C. Baron. in
mart. Rom.

CVM Rex Ethelredus ex filia comitis Tho-
reti, filium suscepisset Edmundum, ex Re-
gina autem Emma, Alfredum, Beatus Edu-
ardus intra materna viscera conclusus, diuina
providentia vtrique præfertur. Nam futurorum
omnium præcius Deus, prioris vitam breuissi-
mam, alterius mortem immaturam prospiciens:
in puerum necdum natum vniuersorum vota cõ-
uertit. Paulo namque post sancti eduardi natiui-
tatem, Canuto Danorum rege in Angliam crude-
liter irruente, maxima insulæ pars cruentis cædi-
bus vastata est: belloque turpiter ciuili fædata,
per summum scelus, Edmundo inuictissimo rege,
cum filijs & fratre eius Alfredo peremptis, ad
Canutum defecit. Matre autem emuli nuptijs tra-
dita, solus Eduardus omni humano destitutus
auxilio, remansit. Qui excellenti admodum pie-
tate, totus à Deo pendebat, assiduisque precibus
diuinam misericordiam contra impiorum cona-
tus implorabat. Et nunc, inquit, Domine Deus, Si
me in amissum patris mei regnum restituere di-
gnaris, Te quidem omni tempore, castissimo pro-
sequar amore: principem verò Apostolorum
regni mei patronum eligam, eiusque sacratissi-
mas reliquias in vrbe Roma vifitaturum pro-
mitto.

5. Ianuarij.

Eduardus
necdum na-
tus, eligitur
in regem.

Canutus
matrè eius
duxerat ve-
xorem.

Votum S.
Eduardi.

Interea Canuto, cum liberis vniuersis, humanis
rebus exempto, Angli, Danico iugo liberati, fau-
stis acclamationibus Eduardum regem constitu-
unt.

C 2 unt.

Canuto
mortuo, in
regnum E-
duardus re-
stituitur.

Nota infi-
gnem pecu-
nia contem-
tum, & cle-
mentiam rã-
ti regis.

Inuitus du-
cis vxorem

Cum spon-
sa virginita-
tem vouet.

unt. Cuius pietatem, statim ipso regni initio, di-
uina clementia non mediocri fauore prosequuta
est. Reges enim & Principes pro tanta rerum mu-
tatione, admiratione perculsi, certatim cum eo
fædus inire, amicitias iungere, pacem cõponere.
Ipse verò diuinis maximarum virtutum ornãmẽ-
tis excultus, regni statum foelicissimè administra-
bat: & præter alias insignes admodum animi do-
tes, erat in eo admirabilis rerum terrenarum, di-
uitiarumque contemptus. Nam relicta, quodam
die, per summam cubicularij negligentiam, the-
ca regij Thesauri aperta, fur quidam ingens auri
pondus abstulit, quod, rege inspectante, facinus i-
terauit. Cumque sacra auri fame satiari nullo
modo posset, tertio pedem intulit. Tùm Rex in-
portunè nimis, ò homo, agis, sufficiat auri pon-
dus ablatũ, & securitati tuę fuga cõsule, ne super-
ueniens Hugolinus (hoc cubicularij nomen erat)
auro argentoque exutum, vinculis coerceat. Ille
vix pedem extulerat, cùm Hugolinus rediens, re-
lictõ auri pondere minimè inuento, angustiam
cordis, mentisque furorem, suspirijs, & clamori-
bus testatur. Cui Rex: tace, inquit, fortè is qui ce-
pit, duro necessitatis telo saucius, fecit; quare sibi
habebat, nobis quod remansit, abundè sufficit.

Proceres autem de regno firmamento sollici-
ti, regis animum ad suscipienda matrimonij vin-
cula sollicitabãt. At ille quãuis ægrè, assiduis tamè
procerũ vocibus impulsus, Goduini filia, insigni
quidem pudicitia, sed patris ex fraude & astutia
compositi virginem, vxorem sibi despondet. Quæ
ab ipsis incunabulis castitatis amore flagrans, li-
benter cum casto sponso, virginitatis perpetuæ
votum suscepit.

Er quia peregrinationis voto obstrictus tene-
batur

batur, regni statu iam stabilito, & legibus matrimonij rite conclusis, proceribus in vnum vocatis consilium habuit, quo modo, quo ordine, sine aliquo constitutæ pacis detrimento, longinquam peregrinationem perageret. At proceres multis primo rationibus, deinde precibus ab itinere reuocant: suadentque, ne regnum diuina clementia egregie stabilitum, in apertum periculum adducatur. Horum igitur & precibus stetitque victus, rem per literas cum Leone Pontifice communicat. Qui protinus datis ad eum cum Pontificia potestate litteris, ab omni voti periculo liberat, mandatque vt amplissimas itineris expensas, in necessarios pauperum vsus pie conuertat: & vt electum regni patronum Apostolorum principem propitium habeat, addit vt cœnobium regia magnificentia dignum, optimisque cœlestis vitæ disciplinis ornatum, constituat.

Leo Pontifex, votum eius dispensat.

His litteris Pontificis, cœleste oraculum concurrat. Erat enim in Anglia vir quidam, subterraneo specu multis annis inclusus, diuinarumque rerum contemplatione insignis. Huic Apostolus Petrus in noctis visione assistens, prædictum Pontificis mandatum, piamque voti commutationem longa orationis serie confirmauit: mandauitque vt exceptam calamo orationem regi transmittat. Paret dicto velocius pius senex, & audita omnia regi dirigit. Eadem autem hora lecto Papæ rescripto, beati senis recitantur apices. Tunc læto Rex à lacrimis animo, pecuniam peregrinationi destinatam pauperibus distribuit: & insigni opere monasterium, in occidentali parte Londoniæ, vt iussus erat ab Apostolo, ædificauit.

visio cuiusdam Solitarij.

Constructi monasterij in honor. B. Petri Apof.

Cum in palatio iuxta ecclesiam B. Petri Rex aliquam diu moraretur, superuenit vir quidam mirabilis.

G. 3

Insigne ad-
modum mi-
aaculum,

rabilis, Hybernicus genere, pedis vtriusq; prius
tus officio: Nerui enim in poplite contracti, ad
posteriores corporis partes crura retorserant, ta-
li natibus inhaerant, immerisque carnibus pedis
articuli à lumbis eius, & dorsum corpus omne
peruerterant. Porrectis ad terram manibus &
scamnis suppositis repebat, & factus sibi metipsum
gravis, trahebat se post se, hic viso regis cubiculo
ait; Hugoline non me respicies, nec miserebe-
ris nec te mouebit mea tanta calamitas? & ille
Quid me vis facere? Cui pauper? Sexies, inquit, Ap-
postolorum limina repens (vt cernis) visicam, &
sanitatem necdum promerui. Quam tamen apo-
stolorum princeps mihi non negauit, sed distulit
socium in hoc miraculo habere volens Eduardum
quem sibi nouit in omnibus esse deuotum. Abi-
plo enim Apostolo in mandatis accepi, regem ad-
ire, vt me suo sacro subuectum dorso, ad ecclesi-
am eius, quæ palatio vicina est, perferat: recepto-
rum, si id fecerit, membrorum meorum integram
sanitatem. Hæc ubi nunciata sunt regi, gratias egit
Deo; & citatus mox æger accessit. Rex verò, vt spi-
ritalis illi asinus fortis, accubans in terminis, sup-
posuit humeros suos ad portandum. Pendet de
humero tanti principis, plenus sordibus pauper,
squalidis manibus, brachijque squamosis regium
illud pectus, collumque complectitur. Interea et
assistentibus ridebant nonnulli, alij à paupere re-
gem delusum iocabantur: alij simplicitatem iustij
fatuitatem iudicabant. Cum itaque Rex paulu-
lùm processisset, subito nerui extenduntur, ri-
gantur ossa, carnes marcidæ recalescunt, emer-
gunt à carne articuli, pedes à natibus soluantur.
Distendit homo crura, poplite iam flexibili, & sa-
nie cum sanguine profuente, vestis regia ornatur
potius

Nota tanti
regis humi-
litate,

potius, quam foedatur. Iam tunc satis esse clamant omnes, sanatum languidum: onus ob sordes vlcera deponendum. Ille verò memor præcepti quod susceperat, Syrenarum cantus obturata aure pertransijt: ingressusque ecclesiam, ante sanctum altare, holocaustum quod detulerat, Deo ac beato Petro resignavit, incolumenque dimisit. Suscepto autem à rege itineris viatico, acturus gratias Deo, & sancto Petro, Romam profectus est.

In monasterio autem B. Petri ante altare sanctæ Trinitatis, Missarum solennijs sanctus Rex, vice quadam cum Comite Leofrico assistebat. Et ecce, speciosus ille præfilijs hominum Christus Iesus in ara consistens, oculis vtriusque visibiliter corporalis apparuit: sacraque dextera super Regem extensa, signum sanctæ Crucis eum benedicendo depinxit. At Rex, dimisso capite, diuinæ maiestatis adorabat præsentiam. Comes verò quid in animo Regis ageretur, ignorans, volensque Regem tantæ visionis esse participem, coepit vel le ad ipsum usque procedere. Verùm Rex quid in mente Comitis voluebat intelligens. Sta, inquit, Leofrice, sta: quod vides, video & ego. Post Missam verò dixit Rex ad Comitem; Per eius, quæ vidimus maiestatem, mi Leofrice, te obtestor, ne quoadusque vixerimus, sermo iste proferatur in publicum: ne vel nos in perniciem nostram, ob favorem vulgi pulset elatio, vel fidem deroget dictis, infidelium æmulatio.

Sub faucibus mulieri cuidam, quasi glandes succreuerant, quæ totam faciem, deformi foedantes, putrefactis sub cute humorum in saniem verterant, indè natum odorem teterrimum exhalabant. It

Hunc Leofricum, quidam multorum cœnobiorum fundatore prædicant.

Detestatur vanam gloriam.

in somnis Regis adire palatium, eiusque de in-
nibus sperare remedium; quibus si lota, si tacta, si
signata foret, meritis eius reciperet sanitatem.
Cum autem venisset ad Regem, & oraculum ex-
posuisset, ille nec sordes cauit, nec foetorem ex-
horruit: sed loca tumentia manibus contredans,
& aqua lauans, signum sanctæ Crucis impressit.
Et subito rupta cute, cum sanie vermes ebullie-
runt, recedit tumor, & dolor omnis abcessit.

Multi ececi
sanantur, a
aqua, qua
Rex se la-
uerat.

Cæcus quidam docetur oraculo, lumen amif-
sum sancti regis meritis se adepturum, si lympham
qua manus abuleret, ipse faciem perfudisset. Cui
que id cubiculario, & ille Regi retulisset, obstitit
puit ill plurimum indignatus; illi sum phantasma
matibus hominem, nihil tale de peccatore spe-
randum; Apostolicæ id esse virtutis, nec fidei
somnia adhibendâ asseruit. Aqua manus lauit, &
ad ecclesiam processit. Cubicularius autem cæ-
co receptam in pelui aquam tradidit, qua oculos
& faciem lauans, visum confestim recipere me-
ruit.

Cuius quidam Lincolnienfis cœcitate percul-
sus, ad palatium Regis veniens, aqua lotionis ma-
nuum eius faciem & oculos lauit: & mox ten-
bris diurnis optata lux successit.

Quidam cæcus Regem adire, & visum ab eo
percipere monitus, cubiculario, & ille rem Regi
pandit. Cui Rex. Veniat inquit, Quis ego sum qui
contrister, & non potius exultem, si meis mani-
bus, licet indignis promissum beneficium homi-
ni illi pietas diuina contulerit? Vocatus est autem

Rege tactus, & signatus, & inter manus e-

ab oculo sanguis vbertim effluxit, pu-

tumorem palpebrarum depo-

vice duo cœci, cū vno monoculo
aqua

aqua lotionis manuum sancti perfusi, visum percipere meruerunt.

Sanctus Eduardus, nulli petenti in nomine sancti Iohannis Euangelistæ denegabat; Hunc enim post Apostolorum principem arctius diligebat. Contigit autem quendam peregrinum, absente eo, qui Regi ab eleemosynis erat importunè in nomine S. Iohannis, Regis liberalitatem implorare. Cui Rex eximij pretij annulum, cum aliud ad manus haberet nihil, dedit. Post hæc accidit, duos magnæ pietatis Anglicos Hierosolymam proficisci, qui viarum ignari, denia quæque spectati, noctis tenebris inuoluti sunt. Cumque quid consilij captare, quo se vertere deberent, ignorarēt, adfuit illis, præter omnem spem veneranda quaedam grauitate senex, qui hospitio exceptos mensaque lautissimè refectos, manè in viam dimisit & ait; Viri fratres: Optimè de itineris vestri prosperitate confidite. Ego enim Christi Apostolus Iohannes, qui regem vestrum ob meritum castitatis, summa dilectione complector, dux vester ero. Quare agite, annulum hunc, quem in peregrino habitu ab ipso rege recepi, eidem restituite: illiq; obitus sui diem instare denunciate. His dictis disparuit, & illi patrijs incolumes liminibus restituti, Regi cuncta ex ordine panderunt.

Amor S. Eduardi, erga S. Iohannem Apostolum.

Qui graui iam infirmitate detentus, biduo ferè exanimis, iacebat quo tempore multa sanè, eleuato in Deum spiritu, futura cognouit: quæ moribundis vocibus, ad gentis correptionem emendationemque differuit. Sed cum alij salutaribus monitis aures occluderent, alij densissimis peccatorum tenebris miserè occæcati, tanquam somniū senis & hominis parùm sani cerebri illuderent, Cateri verò, quibus mens sanior erat, ingenti la-

Anglorum, eadem, in spiritu prouides.

G §

chry.

chrymarum vi futuram patriæ cladem deplorant: ille tota mente ad cælestis patriæ quietem aspirans, transitum suum propalari iussit, ne motus suæ agnitione prolata, orationis quoque festi-
Obitus eius, gia differerentur. Sicque & dierum & bonorum operum plenus, migravit ad Dominum, Anno Domini, millesimo sexagesimo sexto: cum renasset annis viginti tribus, mensibus sex, & diebus viginti septem, pridie Nonas Ianuarias: cum qua tota pariter Anglorum foelicitas ruit, perijt libertas, vigor omnis interijt.

Miracula post mortem.

Ab obitu, multis clarus miraculis fuit. Corpus eius humo erutum, trigesimo tertio à sepulchro anno, non modò integrum & incorruptum, sed omnibus iuncturis suis flexibile repertum est. Quod quæ maximè auget miraculum, vestes ab omni fetore & putredine alienissimæ, in sarcophago inuentæ. Vnde ingenti motus admiratione antistites Rossensis, piæ deuotionis accensus desiderio, cupillum sibi euellere cogitauit. Sed ille firmius reprens, sanctam illius volûntatem illudit. Fertor molier quædam, festiuam illius solennitatem annu- cum seruilibus contemptim operibus profanaret: paralysis morbo miserè percussa fuisse, quæ facti poenitens, vt in conspectum S. corporis perducta fuit: sanitatem recepit.

Vide C. Bar.
 Not. in marty.
 Rom.
 Item Tom.
 2. Annal.

MARTYRIUM S. MACRÆ VIRGINIS,
 quod præclarè consummauit Anno Salutis 303.
 in persecutione Diocletiani.

6. Ianuarij.

RICTIVS Varus Præses, Diocletiano imperij scepra moderante, ciuitatem Augustanam ingressus, Macram virginem, libera-
 voce